

[Miljøministeren]

hederne. I visse tilfælde kan der være parkeringsarealer, som delvis kan overgå til anden anvendelse. Biltrafikken, der i disse områder ofte medfører store ulemper, må samles på få trafikveje, og den lette trafiks vilkår bør forbedres.

Parcel- og rækkehusområder m.v.

I disse lavt udnyttede byområder er der ofte arealer, lednings- og vejanlæg og institutioner, som kan betjene flere mennesker end i dag. Der bør sjældent så mange, at der er basis for dagligvarebutikker og offentlige institutioner inden for en rimelig afstand. Derfor synes en højere udnyttelse at være hensigtsmæssig.

Hvis det er økonomisk, socialt og funktionelt forsvarligt, bør der i disse områder åbnes mulighed for i et vist omfang at indpasse nybyggeri, som kan medvirke til en mere alsidig bolig- og befolkningssammensætning og til at skabe et stabilt grundlag for serviceforsyningen. Især vil mindre boliger, bl.a. til ældre, og visse former for ikke generende erhverv med fordel kunne tilføres områderne tillige med fælles beboerlokaler og fælles friarealer.

Ældre industri- og havneområder.

Mange af disse områder er præget af utidssvarende bebyggelse, ligesom store arealer og erhvervsbygninger visse steder er forladt af de tidligere virksomheder og ligger ubenyttede hen. Udsanerede erhvervsvirksomheder vil her kunne genhuses i ældre bygninger med mindre omkostninger end ved etablering i nyere industriområder. Nedlagte erhvervsområder, f.eks. visse centralt placerede havneanlæg, som er velbeliggende i forhold til tætte byområder, kan eventuelt også bruges som nærrecreative områder.

7. Byernes randområder.

Tidligere perioders forventninger til byvæksten har betydet, at der i mange kommuner i dag findes store ubebyggede byarealer, ofte i byzone og ofte delvis byggemodnede.

På landsbasis tyder det på, at bolig- og erhvervsbyggeriet frem til århundredskiftet kan rummes inden for 200–300 km². Det vil sige på ca. halvdelen af det areal, der allerede er udlagt til byformål. I de fleste kommuner skal byarealet således ikke udvides, men

tværtimod overvejes anvendt til andre formål end planlagt.

Visse af disse arealer kan som led i kommuneplanlægningen anvendes til bynære fritids- og opholdsarealer og være med til at afrunde byerne og skabe bygrænser, som de fleste steder må antages at blive permanente mange år frem.

Der må i det hele taget lægges vægt på befolkningens rekreative udfoldelsesmuligheder i de kommende år, både i den daglige fritid, i weekender og i ferier. Der må forudses en stigende interesse for aktiviteter i nærheden af boligen. Et voksende behov for parker, »stillegader«, cykelstisystemer m.v. kan jo allerede nu konstateres. Der kan også forventes et stigende behov for flere kolonihaver som et supplement til byens friarealer. En åbning af landbrugsområder for befolkningen ved anlæg af stier kan desuden give nye kvaliteter til byernes nære omgivelser. Men de arealer, der bedst kan tåle færdsel, må udnyttes mest, og de særligt værdifulde landskaber og landbrugsarealer beskyttes.

For en del af de ubebyggede byarealer i byzone vil det imidlertid være aktuelt at tilbageføre dem til landzone og dermed til investeringssikker jord for landbruget. Regeringen lægger vægt på denne mulighed.

Miljøministeriet har derfor besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe med deltagelse fra de kommunale organisationer, landboorganisationerne og de berørte ministerier, som skal vurdere de relevante bestemmelser inden for planlægnings-, landbrugs-, vurderings- og beskatningslovene og komme med forslag til, hvorledes en udvidet adgang til tilbageførsel af arealer til landzone kan tænkes gennemført. Arbejdsgruppen forventes at afslutte sit arbejde i løbet af 1983, og regeringen vil herefter tage initiativ til de nødvendige ændringer i den gældende lovgivning.

8. De små byer og landsbyerne.

De små byers og landsbyernes fremtidige situation har været et omdebatteret emne i de seneste år. Det er som nævnt regeringens opfattelse, at disse lokalsamfund indeholder kvaliteter i form af overskuelighed og mulighed for fællesskab og friluftsliv, som er værdifulde, og som må søges bevaret. De små byer og landsbyerne må derfor sikres rimelige vilkår. Det gælder især de samfund, hvor der er problemer med serviceforsynin-